Anul I Arad, Joi 4/16 Decemvrie 1897 **Nr. 231**

REDACȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM) 1

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria: pe 1 an fl. 10; pe ½ an fl. 5; pe ¼ de an fl. 2·50; pe 1 lună fl 1.

N-rii de Duminecă pe an fl. 1.50.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM) 1

INSERȚIUNILE:
ae 1 șir garmond: prima-dată 7 cr.; a doua oară 6 cr.; a treia-oară 4 cr. și timbru de 30 cr. de fiecare publicațiune.

Atât **abonamentele** cât și **inserțiunile** sûnt a se plăti **înainte.**

Scrisori nefrancate nu se primesc.

PROTESTĂM!..

Dela Sibiu am primit următoarea știre:

„Adunarea alegătorilor români, ce a fost convocată pe 2/14 Decemvrie c. la Sibiiu, a fost oprită prin directorul de poliție pe motivul, că la adunare au fost convocați alegătorii de naționalitate română“.

Aceiași știre o vedem inserată și în ziarele oposiționale, dintre cari *„Alkotmány“* manifestă oare-care indignare, vezând că „guvernul tratează pe naționalități numai cu baionetele gendarmilor“...

Presa guvernamentală tace însă asupra acestei noue volnicii. Se vede că și ei îi este rușine de batjocura pe care o suferă în statul ungar *constituțiunea*, azi **cuvênt absolut deșert pentru naționalități**, căror așa se vede, satrapul Bánffy vrea să le confiște până și cel mai elementar drept cetățenesc.

Mișelia e cu atât mai mare, cu cât abea sunt câteva zile, de când Sașii s'au întrunit în dragă voie pretutindeni în Ardeal. Ear' la Budapesta socialiștilor zilnic li-se dă voiă să facă întruniri peste întruniri.

Protestăm deci cu toată tăria în contra acestei infamii și facem un apel călduros către toate inimile românești să se oțelească, să stee gata căci se apropie momentul să dăm cu toții un formal și bărbătesc protest în contra neomeniilor sbirilor cari batjocoresc și calcă în picioare constituția țerii.

Mai ales acum, *una să fim*, și să ne ridicăm ca un singur om împotriva stăpânirii, care pe un popor de trei milioane vrea să-'l scoată din lege. *Pe cale legală* și cu mijloacele îngăduite de constituțiunea țerii să luptăm cu ultimele puteri, arătând că nu vrem să subscriem decapitarea noastră ca *Români*, căci singur acest cuvênt îi face pe cei dela putere să nu mai aibă rușine, ci cu tot prețul să ne silească a nu ne mai numi *Români*, a nu ne mai întruni ca cetățeni de naționalitate *română*, ci ca simpli *cetățeni ungari*.

Acum se învederează campania turbată pe care o duc ziarele ungurești în contra noastră, descoperind pe fiecare zi „întruniri secrete“, „conspirațiuni periculoase“, „bani cu grămada din România“ și câte calomnii și minciuni toate: îi trebuiau guvernului *pretexte* pentru a salva măcar aparența, că oprește adunările române în interesul... siguranței statului!

Perversitatea aceasta însă n'are să prindă, n'are să seducă pe nimeni, ci mișelia are să fie taxată ca mișelie. Ear' Românii mișei ar fi și ei, dacă în fața unor asemenea acte arbitrare nu și-ar aduna până și rămășițele de forțe, spre a protesta cu tărie și a-'i striga guvernului puternic, să se cutremure: *destul a fost.*

Scandal în Dieta croată.

Luni la 13 c. cu ocasia desbaterii proiectului de lege asupra provisoratului s'a întêmplat un scandal enorm. Dr. *Potocejac* a atacat vehement Ungaria, pentru-ce *Kovacsevics* a propus ca Potocejac să fie interzis dela 30 ședințe.

Propunerea a produs un scandal ne mai pomenit. Stânga a început se vocifereze bătênd din picioare si cu pumnii pe bănici așa că cuvintele presidentului prin care el suspendă ședința n'au putut fi auzite.

Scandalul a continuat chiar și după suspendarea ședinței.

Se crede că scandalul va avè continuare în ședința următoare.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Suspendarea constituțiunei în Ungaria.

Ziarele oposiționale sunt adênc sguduite de temerara intenție a baronului Bánffy, care vrea, nici mai mult nici mai puțin, decât să suspende constituțiunea.

Aceasta se înțelege, numai întrucât e vorba de afacerile comune cu Austria, cari — nu s'au putut regula din ambele părți pe cale parlamentară. Austria nu are adecă parlament, ear' în Dietă kossuthiștii vor face și ei obstrucționism împotriva provisoratului.

Așa fiind, baronul Bánffy s'a gândit și el una și bună: ce să peardă vremea în Dietă cu discuțiuni sterile, când afacerea se poate regula mai ușor și mai ieftin? Va cere pur și simplu învoirea Monarchului și apoi a majorității sale docile, ca deoare-ce provisoratul nu se poate aduce ca lege, afacerile de vamă și bancă să fie regulate prin ordinațiuni!...

Așa spun ziarele oposiționale.

Nouĕ ne-ar părea bine dacă știrea s'ar adeverì. Să vadă și oposiția maghiară ce va să zică a trăì — cum trăiesc naționalitățile toate — sub regim numai de formă constituțional, dar' încolo brutal și tiran.

Afacerea fiumană.

Indată după demisionarea și a liberalilor, comisarul guvernial Gáal a grăbit să ordone alegere suplimentară pentru 52 locuri în representanță, prevenind astfel necesitatea de a se face o alegere generală și putând astfel ordona, conform statutului, ca alegerea să aibă loc încă până 20 Decemvrie și pe basa listei celei vechi a alegătorilor, în care figurează toți autonomiștii demisionați.

Vrea să înconjure astfel și agitația ce s'ar fi produs dacă, făcênd alegerile pe basa unei liste noi, ar fi trebuit să eschidă pe autonomiștii demisionați, care sunt foarte populari în oraș.

Ceea-ce însemnează de altfel că guvernul nici nu îndrăsnește a lucra să scoată pe autonomiști dela comună.

Azi trebue să apară manifestul lui Waluschnig, care va acentua că dela 1867 Fiume n'a trăit zile mai grele ca în present. Va declara că va lapta pentru partidul lui Maylender, ai cărui amici au declarat pe onoarea lor că **dacă guvernul persistă pe calea începută, vor demisiona eară din representanță și că nu se vor învoi niciodată ca guvernul să știrbească autonomia.**

† GEORGE LAHOVARY

Depunem lacrămi de durere la mormêntul unui prețios coleg, *George Lahovary*, căzut victimă celui mai barbar obiceiu al societății: *duelului.*

Pentru vre-o opt rênduri, prin cari dl N. Filipescu s'a simțit ofensat, pentru încăpăținarea unuia dintre martori, care cu ori-ce preț a voit sânge, un bărbat de caracter, un fiu nobil al națiunei sale, un ziarist de frunte a trebuit să-'și dea vieața.

Pentru-că mai sunt și în societatea de azi oameni cu idei din evul mediu, cari cred că prin vĕrsare de sânge se poate schimba adevĕrul ori spăla pata, doi fii distinși ai aceleiași societăți înalte, ba chiar din același partid: Nicu Filipescu și George Lahovary au trebuit să stea față în față ca dușmani de moarte, și cel mai tare să stingă vieața celui mai slab...

Ce morală este aceasta?

Barbară!

Casul este cu atât mai de plâns, cu cât nenorocirea întreagă s'a pornit dintr'o polemică ziaristică... Ceeace trebuia să rĕmână la apreciarea publicului, să se mărginească în sfera senină a discuțiunilor între oameni culți, s'a înecat într'un șiroiu de sânge.

Nu e Român, nu e om cult care să nu deplângă și să nu condamne asemenea selbatice apucături!

*

Tatăl regretatului ziarist și om politic a fost Emanoil Lahovary, fiul fostului Ban al Craiovei; ear' mama lui d-na Olympia Lahovary, fiica lui Apostol Arsaky, fost președinte al consiliului de miniștri și ministru de externe sub Vodă-Cuza.

George Em. Lahovary s'a născut la 2 August 1854 — prin urmare era numai în vârstă de 43 de ani.

A făcut studiile liceale la Paris și a fost licențiat al facultății de drept din Capitala franceză.

A debutat în diplomație la 1878 ca atașat la legațiunea din Constantinopole pe lângă Dimitrie Brătianu. La 1881 Dimitrie Brătianu devenind președinte al consiliului de miniștri și ministru al afacerilor străine, numi pe G. Lahovary șef al cabinetului sĕu. După demisia lui Dimitrie Brătianu, George Lahovary a intrat în politica militantă ca adversar hotărît al lui Ion Brătianu. La 1885, el cumpĕră dela dl Ciurcu ziarul *„L'Indépendance Roumaine“* pe care l'a dirijat cu multă capacitate.

La 1888 a fost ales deputat al colegiului I de Vlașca; nu s'a mai presentat însă la alegerile din 1891. De atunci a ocupat postul de censor la Banca Națională până la 1895, când 'și-a dat demisia.

In actuala perioadă de regim liberal, George Em. Lahovary și ziarul *„L'Indépendance Roumaine“* se făcuseră campioni ideei colaborărei fruntașilor politici fără deosebire de partid și ai modificărei vieței noastre politice în sensul restrângerei parlamentarismului, pe care G. Lahovary îl taxa de ficțiune. Seria articolelor publicate în ziarul francez, sub titlul: *„Histoire d'une fiction“* — articole scoase apoi în broșură — au făcut să se vorbească mult de ele.

*

Casul acestui duel a făcut de altfel sensație mare în toată România.

S'au făcut interpelări, în ambele corpuri legiuitoare, *cerêndu-se pedeapsa cea mai aspră în contra celor ce dueleazĕ.*

Cu ce se sporesc „patrioții“?

— **Barbarii moderne.** —

Scandaloasa vênătoare de suflete, pe care guvernul țĕrii a pornit-o contra nemaghiarilor, pentru a le răpi *numele*, și resultatele care le arată, poate să încânte pe niște oameni rĕi și cu suflete mici, lipsite de ambiția nobilă ce e podoaba ori-cărui popor, dar' pe omul cu nițel simț de mândrie pentru curățenia sângelui și a neamului sĕu trebue să-'l facă să-'și întoarcă fața dela gunoiul ce intră în „sinul nației“ prin cernerea botezului de 5 pițiule.

Parcă vezi un ciur artificial, misterios care cerne într'una popoarele nemaghiare, și sub care cade neghina, gozul, la unele mai multă, la altele mai puțină, și asupra acelui goz, cum, cum nu, are drept „nația de cavaleri“, ungurească, și ea, poate chiar fiindcă se zice nație „cavalerească“, adună cu multă lacomie acel goz și își pune toate puterile să-'l mistue, să 'și-'l asimileze trupului sĕu „nobil“...

E scandalos acest lucru, și nedemn, și vrednic de disprețul nostru al tuturor.

Mai mult! El a devenit azi revoltător, căci cei cu puterea în mână nici nu să mai mulțumesc să lase ca ciurul să funcționeze de sine, natural, ci în chip obraznic să vîră și îndeasă printre dinții și sitele lui cele rari lăsate, și grăunțe de cele care *ele de sine n'ar fi picat în goz*, ci ar fi rĕmas în grâul bun.

Mai ales în timpul din urmă, cei de pe lângă ciururi s'au obrăznicit aspru, și le scutură reu! Și — ies gunoaie cu grosul, mi de voe bună mai de silă, mai ales de cele ce miroase a perciuni, dar, adevĕrat, vedem printre ele căzênd și multe grăunțe bune!...

Numerii din foaia oficioasă ungurească, sunt de ani de zile mărturii oficioase des-

pre această trudă neonestă a — ciurarilor. Dar în timpul din urmă ea abia mai birue să anunțe „roada“ muncii lor; numĕr de numĕr geme de nume vechi schimbate cu noauĕ. Și cei-ce și-le schimbă sunt mai vêrtos oameni atârnători, slujbași ori nădăjduitori după slujbe, cărora mai marii le zic: n'ai dori cumva să-ți ungurisezi numele?... vorbă ce venind dela un superior către un serac de inferior, este de-o potrivă cu: îți schimbi numele, ori abzici de ori-ce nădejde de-a o duce la mai bine, eventual o să te trezești și pe uliță?

Ca să se vadă că nu bătjocurim, nici nu scriem fantasii numai, aducem nainte dovadă foaia oficioasă, care spune cine și-a schimbat numele, cum, și ce slujbă are? Intr'un singur numĕr mai nou, de sĕptămâna trecută, acea foaie vestește 25 de chimbări de nume, *între cari nici un om neatârnător!* Sunt între ei: *2 ajutori de concipiști* (te miri prin ce cancelarii de stat); *13 oficiali* și oficiali „superiori“ (prin aceleași camelarii); *1 bibliotecar, 2 practicanți și 7 servitori* și vice-servitori (ajutoare numai, care de aci încolo să aibă norocul de-a ajunge wirklich-i sevitori, lucru pentru care a trebuit să-și maghiariseze numele, că de nu, n'au „onoare“ de acel noroc!...)

Se pare că e luată o aripă întreagă din cutare despărțămînt ministerial, și „curățit“, de numele nemaghiare (între care mai ales nume germane și jidane).

Adecă servitorii și aspiranții de servitori! Cu de aceștia se înmulțește cavalereasca nație, prin siluire!

Vor fi, negreșit, în șirul silуiților și de aceia, cari nu vor fi fost așa de tare stricați până în rărunchii lor naționali, cât să-'și lapede numele părinților și strămoșilor, dar' de silă și ca să nu se vadă ca mâne pe strade, au făcut-o poate cu multă părere de rĕu, cu blăstăm chiar în sufletul lor la adresa silitorilor, dar' — au făcut-o.

Aceste lucruri însă sunt nedemne, sunt *barbarii moderne,* cari numai titlu de laudă nu pot forma la adresa unei nații ce pretinde a fi o „nație cavalerească!!.

Congregația dela Deva.

Deva, 14 Dec. 1897.

Domnule redactor,

Luni în 13 Dec. s'a ținut, precum ați anunțat la timpul sĕu și d-voastră, congregația de iarnă a comitatului *Hunedoara* la Deva.

Cu bucurie vĕ pot împărtăși, că de astădată Românii, care veneau la adunările comitatense în numĕr de 3—5, s'au presintat într'un numĕr relativ frumos: 25 inși. Zic *relativ* frumos, pentru-că relativ cu numĕrul ce alte dăți se înfățișa, acesta a fost de cinci ori, de șase ori, mai mare, dar' relativ cu numĕrul total al membrilor români în congregație, n'ar fi așa splendid, căci e abia a patra parte din câți ar putea și ar avea datorința să vie la adunări, cel puțin la ocasiuni mai însemnate.

Dar' și atâți, câți s'au presintat, cei aproape 30 de Români, au dat o luptă *națională* în congregație, în cât toți am rĕmas pe deplin mulțumiți de demnitatea cu care ea a fost susținută din partea românească!

In fața proiectului de lege despre maghiarisarea numelor comunale, membrii din Deva a congregației, în înțelegere au înaintat, cu prescrisele 24 de ore nainte, o propunere motivată pe larg, la congregație, ca congregația să trimită o representațiune la ministrul de interne, autor al celebrului proiect, *ca să și-'l retragă dela dietă*, în vederea resensului mare ce el a produs și a amărîciunii statornice ce el a provocat și va provoca la popoarele nemaghiare, deci la majoritatea poporațiunii țĕrii.

Asupra acestei propuneri s'a deschis discuția deja după trecerea peste vre-o 10 obiecte mĕrunte (din peste 70 ce erau).

Deputatul dietal Pogány Károly, mameluc guvernamental, a cerut desbaterea ei la loc așa de frunte, ca să fie față și ceata ungurească întreagă, căci după amiaz se cam risipește ori se dă la un păhar de vin mai bun și numai merge la congregație, și așa s'ar putea să se ajungă la strîmtorare față de Români...

Dl *Francisc Hossu* a cetit propunerea Românilor, în care accentuează că față de acest proiect, membrii români *își fac datorința lor de cetățeni și de* **membri ai partidului național român,** când protestând pe această cale constituțională contra lui, pretind representația la ministru, pe care o propun. A motivat'o apoi și cu o vorbire improvisată frumos, ascultată și de Unguri cu mare luare aminte ca și de Români, și Românii subliniind adesea prin aprobări de *„Așa e! așa e!“* adevĕrurile ce li se arunca în față representanților hegemoniei încarnate dela noi.

Din partea ungurească au intrat în luptă doi deputați dietali, mameluci de-alui Bánffy, Baresay Kálmán și Pogány György (fost fișpan), apoi vicișpanul Anton Hollaki, președintele tribunalului din Deva Dr. Solyom, Fekete Ferencz și alții.

Pogány se silea să arate că azi în 13 Dec., trecut fiind deja proiectul prin Dietă și primit, toată încercarea ar fi „post festa“, și că peste tot Românii n'ar trebui să se cuprindă de grigi față de acest proiect, căci doar' *„guvernul nici prin minte nu are să maghiariseze“*, ci numai să „reguleze“ chestia numirilor, regulare foarte necesară pentru comunicația oficioasă, pentru poste, trenuri etc. N'are să se atingă nici odată, zice de limba Românilor și să le-o atace, precum își exprimase dl Hossu temerea.

Protopresbiterul *Vasile Dămian* (din Brad) zice că proiectul acesta departe de a fi așa nevinovat precum se presintă din parte ungurească, el are ascuțișuri foarte periculoase pentru naționalitățile nemaghiare, căci îți vîră numirea ungurească în cărțile de școală, în sigilele lor și a bisericilor, etc. deci și la astfel de așezăminte pe cari nu statul le susține ci popoarele din sudoarea lor și asupra cărora ca atari, numai dorința popoarelor are să fie considerată. Acest proiect însă ne face să ne aducem aminte de vorba *„Nulla dies sine linia“*, nici o zi nu trece ca să nu avem de tras o linie pe rĕvașul suferințelor ce ni-se croiesc din partea deținătorilor puterii publice! In toată ziua ni-se scurtă și ciuntează ceva din drepturile noastre sfinte! (Așa e!) E datorința noastră a celor-ce stăm în atingere cu poporul, să lămurim pe cei „de sus“ cari se conduc de „principii“ în făptuiri de a lor, să-'i lămurim cari principii sunt și practicabile și care nu? Și să-'i lăsăm se validiteze numai astfel de principii cari sunt spre fericirea popoarelor, nu spre nemulțumirea și iritarea lor!

Fiind-că dela data propunerii până acum, proiectul la care se referește a trecut prin Dietă, d-sa îndreaptă propunerea, ca adecă representația să fie făcută nu la ministru, care nu mai poate revoca azi legea, ci la casa magnaților unde va veni încă în desbatere.

Celalalt deputat dietal, Barcsay, spune că grigile acestea sunt „ilusorii“ azi, căci și în partidul guvernamental se ridicaseră serioase îngrigiri fața de proiect la început, dar' Pulszky a făcut propunerea, ce s'a primit, că în cărțile de școală și în charte să se pună în parenteză și numele vechi, pentru ca elevii să știe cum se numiau odinioară locurile cutari, numite azi altfel, și astfel azi nu ar mai fi de obiecționat nimic contra lui. Și gavernul și Dieta a primit modificarea, prin ce se arată evident, că nu e călăuzită de gânduri de maghiarisare, ci numai de regularea unei chestii urgente.

Vicișpanul, în un chip farișeesc perfect, voia se pună capăt discuții prin declarații și „asigurări“ liniștitoare. Ear' președintele de tribunal, Solyom, mai puțin „politic“ a spus-o verde, *că e lipsă să se maghiariseze nu numai numele* **locurilor, dar' și numele de familie a locuitorilor din țară!**

Dl *Ioan Germân* din Brad și *Nicolau Pop* (din Ormindea), au vorbit și dînșii la obiect, dl Germân rĕsturnând cu succes multe din „argumentele“ banale ale antevorbitorilor maghiari.

Avênd încă cuvêntul de încheiere, dl Hossu a rĕspuns cu bărbăție și pe alocurea cu sarcasm pișcător vorbitorilor unguri.

Dl Pogány, zice între altele dl Hossu, ne spune, că guvernul și dieta n'au de gând să se atingă de limba Românilor! *Apoi nici nu o facă! Căci de vor încerca-o, să știe ei vom sări întru apărarea acestei limbi a noastre chiar și cu folosirea dreptului nostru* — firesc! (Așa! Așa e! — Murmure între Maghiari!) Că și un verme dacă îl calci zice chiar un proverb unguresc, să mișcă, să sbate. Să nu vă mirați dară, dacă în fața atâtor atacuri cutezate a d-voastre, ne mișcăm și ne ridicăm și noi; cred că vorbesc în numele tuturor Românilor din comitat, când *eată vi-o spunem verde, aici, se știți că în apĕrarea drepturilor și naționalitătii noastre, nici morți nu ne vom da!*

(Bravo! Bravo! Așa este! rĕspund Românii într'o gură. Ungurii stau tăcuți, înfiorați oare-cum, deprimați!)

S'a pus la vot. Majoritatea maghiară a votat contra propunerii și a rĕușit, ear' *Românii toți unul ca altul, au votat pentru propunerea românească!* Chiar și funcționarii români sau au votat cu Românii, sau au lipsit dela vot. Câte un primar ce era silit să voteze, n'a venit înștiințându-se bolnav. *Primarul sas al Orăștiei,* dl *Friedrich Acker, a votat și d-sa cu Românii!* Ceialalți sași au lipsit.

A fost o luptă cetățenească frumoasă și plină de demnitate, (afară de isbucnirea vrednică de dispreț a președintelui tribunalului din Deva), luptă cu argumente splendide în partea românească și ca atare „ușoară“ de purtat, dar' grea pentru Unguri, cari trebuiau se caute la fel și fel de frunze ca să-'și acopere — rușinea!

Am fost Românii bătuți numericește, dar' învingerea morală, o recunosc chiar și unii Unguri, a fost a Românilor!

*

E vorba acum se dee o luptă frumoasă și *comunele*, protestând și apelând la ministru contra nesocotirii propunerii românești de către congregație.

Dee Dumnezeu să iasă și asta strălucit.

Nello.

Din România.

Moartea d-lui Z. Herĕscu.

Sâmbătă seara, la 8 ore și jum., era convocat comitetul Ligei. Dl Zefir Herĕscu, fost profesor de matematică și director al liceului Sf. Sava, venise și d-sa, în calitate de membru, să asiste la ședință.

EMINESCU
și
gloria națională.

Urmare.

In partea a doua a satirei a 3-a tot Eminescu e care ne deșteaptă din chaosul lumei neexistente a gândirilor, și aducându-ne la realitatea crudă, ne arată cum în vremea lui cine umblă după ideale e privit de nebun, cum geniul e o nefericire și virtutea o nebunie.

Astfel, nimicirea idealelor din partea primă a poetului, produce în partea a 2-a în sufletul nostru, un fel de indignare, așa că răpit de torentele gândirilor poetice, consimțim și noi cu poetul, chiar dacă în realitate lucrurile ar fi cu totul de altă natură decum sunt descrise, căci știut este, că poeții în inspirația lor, vĕd lucrurile mai mari, mai altcum, decât cum sunt ele într'adevĕr.

Ori și cum însă, din poesia aceasta vedem, că genialul nostru poet Eminescu, a știut să-'și aleagă foarte bine atât tema cât și modul ei de tratare.

Inainte de a merge mai departe în observările asupra acestei satiri, să vedem, care este cuprinsul ei.

Eminescu ne povestește, cum: Un Sultan din vechime, visă odată, că vede cum lîngă dînsul s'ar fi coborît luna schimbată într'o fecioară, de care toată natura era încântată șezênd cu el alături și întinzêndu-i mâna fină 'i-ar fi mărturisit dragostea ferbinte, ce o nutria față de el.

Până ce însă Sultanul o privia, ea se întunecă și dispărù.

Insă el simțì îndată după aceea, cum din inima lui răsărea un copac, care așa creștea într'o clipă ca în veacuri, așa, că va umbri toată lumea.

Un vênt de biruință se pornește îndelung și lovește în inimic, se aud strigăte de Allah, Allah, sgomotul creștea, urlete de bătălie s'alungau după olaltă. Inimicii sunt învinși și se înclină de-asupra Romei nouĕ la pământ.

*

Sultanul se cutremură... se trezește și visul într'adevĕr îi se și împlini, căci deșteptat vede luna plutind peste plaiul Eschiser și privind trist la casa șeihului Edebali, după gratiile ferestrii zărește o mlădioasă copilă, care îi zîmbește, pe frumoasa Malcatun, copila Șeihului. Atunci el înțelese visul și că-'i trimis de Profet, precum și că din dragostea lui lumească se va naște un imperiu, ai cărui ani și margini numai cerul le cunoaște. Impărăția lui an de an tot mai tare se întindea sub mai mulți sultani ai oardelor păgâne, până când frînele domniei ajunseră la falnicul și furtunosul Baiazed, care prin luptă ajunsă până la Dunăre și se așeză cu corturile în ținuturile dela Rovine, înainte de a intra în Muntenia. Aici domnia bătrênul Mircea, domnul țării românești, care încă luase parte la lupta dela Nicopole.

Pe când se afla Baiazid cu oastea lui prin locurile acestea, eată că vine la el un sol cu o flamură, trimis fiind de bătrênul Mircea.

Baiazid îl întreabă, că ce voiește, ear' solul îi spune, că pace și de nu 'i-o fi cu supărare, domnul lui ar vrea să-'i vorbească.

Baiazid numai un semn face și calea-'i deschisă.

Atunci apare naintea lui un moșneag simplu la vorbă și la port.

„Tu ești Mircea“ îl întrebă Baiazid. Mircea îi rĕspunse, că el e și că a venit să-'i ceară un semn de mila a lui și să-'l întrebe, că ce are de gând, să-'i supună ori nu, căci ori pace, ori rĕsboiu, ei sunt a le suporta; dar' de închinat lui nu 'i-se vor închina.

Sultanul să mânie foc și-'i zise, că lui, căruia toți 'i-s'au supus până acuma, lui să 'i-se opună un ciot bătrên, care se apără cu un toiag?

Mircea cu o bunătate rară, îi rĕspunde, că el nu e om de rînd ci e domnul țării românești că n'ar dori s'ajungă să-'l cunoască și că pe mulți alți împĕrați puternici, cari au venit să-'i ceară pământ și apă, 'i-a făcut pe toți o apă și un pământ. Și ce folos, că se laudă că a învins împărați și viteji îmbrăcați în zale, ba chiar și apusul, căci apusul ce a avut de gând? Au voit să-'i smulgă laurii de pe fruntea lui de fier și căutau biruința credinței, pe când el ce vrea? Să-'și apere sărăcia, nevoile și neamul și de aceea toată natura-'i este prietenă, ear' lui dușman. Ce e drept oști n'are, dar' iubirea de moșie e un zid, care nu se înfiorează de faima lui.

Astfel se despărțiră acești doi domnitori, neputênd ajunge la nici un resultat pacinic.

(Va urma). *Traian Victor-Țĕran.*

Inainte de desbatere, pe când servitorul Ion Comănescu îi ducea gazete ca să le citească, dl Herescu s'a simţit rău. Servitorul chemând pe secretarul Ligei şi pe vre-o câţ-va studenţi care se aflau în camera de alături, aceştia au alergat după un doctor, pentru a-i da cuvenitele ajutoare.

Dl Dr. Florea Teodorescu sosind imediat n'a putut constata de cât decesul regretatului membru al Ligei, deces subit, provenit probabil dintr'o ruptură de anevrism,

Justiţia venind la faţa locului, a autorisat transportarea cadavrului la domiciliu.

Decedatul era în etate de 55 de ani.

Comitetul contral al Ligei a luat dispositia de a depune o coroană pe mormântul neobositului luptător, iar dl M. Vlădescu, preşedintele Ligei, va pronunţa un discurs funebru.

Duelul Filipescu — Lahovary.

„Drapelul“ din Bucureşti dă următoarele amănunte cu privire la duelul Filipescu—Lahovary:

In urma unei consfătuiri dintre dl Lahovary şi martorii sei, cel dintâiu a redactat o scrisoare al cărei cuprins echivala cu cea mai cavalerească retractare.

Vineri noapte, dl C. Isvoranu şi Drossu presintă scrisoarea clientului lor, martorilor d-lui Flipescu, siguri fiind că incidentul se va aplana.

Se zice însă că dl Victor Ionescu când i s'a presintat scrisoarea, nici n'a vroit să-i citească măcar cuprinsul.

Trebue să spunem însă că d. Victor Ionescu se afla în termini foarte reĭ cu d. G. Em. Lahovary, din causa unui incident întêmplat pe ipodromul dela Băneasa cu ocasiunea curselor de astă-toamnă.

*

Cu toată scrisoarea d-lui Lahovary, incidentul nu s'a închis şi duelul s'a hotărît pe a doua-zi la orele 11 în sala de arme a societăţei de tir.

Inainte de începerea luptei, dl C. Isvoranu s'a dus la dl N. Filipescu căruia îi presintă scrisoarea. Dl Filipescu se zice că a refusat citirea ei din care pricină s'a iscat un mic incident de oare-ce dl Isvoranu i-a zis:

— D-le Filipescu, d-ta ai datoria ca să citeşti mai întâiu cuprinsul scrisorei!...

In urma acestor cuvinte, dl Filipescu a citit scrisoarea redactată in termenii următori:

Subsemnaţii Th. Văcărescu şi C. Isvoranu declarăm că onoarea d-lui Filipescu nu este de loc atinsă, clientul nostru mărginindu-se să aprecieze actele sale politice după cum directorul Epocei apreciase mai înainte pe ale d-lui Lahovary.

Fiind dată onorabilitatea lor cunoscută, poate să existe între ei divergінţe de opinii dar' nu poate se existe insulte.

Dl Lahovary a rămas în limitele unei polemice permise, fără a voi un minut să pue la îndoială onorabilitatea personală a d-lui Filipescu pentru care a simţit tot-d'auna multă stimă.

Cu toate acestea, dl Lahovary este gata să acorde o reparaţie prin arme d-lui Filipescu, dacă aceasta îi face plăcere; el doreşte numai ca să nu se denatureze nici sensul articolului seu, nici intenţia care l'a dictat.

*

După citirea scrisoarei, dl Filipescu a declarat că nu găseste destulă satisfacţiune şi că ţine să se lupte.

Procedându-se la tragerea la sorţi pentru martorul care să conducă lupta, s'a întâmplat că sorţul a desemnat tocmai pe dl Victor Ionescu.

La primul angajament dl Lahovary a fost atacat foarte viu de adversarul său, a parat toate loviturile, însă martorii d-lui Lahovary au observat că clientul lor e cu mult mai inferior adversarului şi pentru a impedica vre-o nenorocire dl Isvoranu a ridicat incidentul că combatanţii nu sunt de egală forţă şi a cerut o reconciliere pe teren.

Se zice că la incidentul d-lui Isvoranu, dl Victor Ionescu ar fi răspuns:

„Noi n'am venit aci să ascultăm discursuri! Odată lupta angajată ea trebue să se sfîrşească!“...

Dl Lahovary a clătinat din cap în sens afirmativ şi a doua reprinsă a reînceput.

Dl Lahovary a încercat o lovitură de manşetă în care timp adversarul s'a faudat şi surprinzând descoperit pe dl Lahovary i-a implântat spada între coaste perforându-i vena cavă inferioară şi o parte din intestine.

Ferul a pătruns adânc până în coloana vertebrală, unde întâmpinînd resistenţă, spada s'a îndoit.

Rănitul după două secunde, a căzut jos sprijinit de medici.

*

Valetul a sărit imediat în ajutorul stăpânului său.

O mică cantitate de sânge a înmuiat cordonul pantalonului de pânză.

De asemenea valetul era plin de sânge pe mână şi pe o batistă.

I s'a dat primele ajutoare.

Unul din medici a pansat rana, ear' cel d'al doilea era ocupat pentru a readuce în simţire pe rănit.

După vre-o 15 minute dl Lahovary se deşteaptă şi pe dată ce şi-a întors privirea către valetul său Paul, un frances, i-a zis:

— Ils m'ont assassinè!...

Rănitul şi-a exprimat dorinţa de a-şi vedea soţia. Vocea i 'sa stins repede, şi şi-a dat ultima suflare.

Apoi cadavrul a fost dus la morgă ear' seara transportat la domiciliul seu din calea Griviţei.

*

„L' Indépendance Roumaine“ vorbind despre sala în care a avut loc duelul, spune, între altele:

Mai sunt câte-va amănunte cari trebue să fie obiectul investigaţiunilor.

Este adevărat că dl N. Filipescu ar fi membru al sălei de arme a Societăţei de gimnastică? Că ar fi unul dintre obicinuiţii acestei săli şi chiar în ultimele zile ar fi luat acolo lecţii şi ar fi susţinut numeroase asalturi?

Este adevărat că adversarul d-lui Lahovary ar avea chiar, în cabinetul de toaletă respunzând în camera în care s'a dat lupta un dulap conţinând efectele d-sale de scrimă?

Impoartă să se facă lumină asupra tuturor acestor puncte, căci dacă toate acestea sunt adevărate, est evident că dl Lahovary, care nu pusese nici o-dată piciorul în această sală se găsea chiar prin acest fapt într'o stare de inferioritate patentă faţă de dl Filipescu.

NOUTĂŢI

Arad, 13 Dec. n. 1897.

M. S. Impărăteasa-Regină Elisabeta, făcându-'i aerul de mare bine sănătăţii, a hotărît să facă o plimbare pe mare timp de 14 zile în lungul ţărmului Franciei şi Spaniei. Spre scopul acesta 'i-se pune la dispositie yachtul „Miramare“ din Pola, care va ajunge în Biarritz după Crăciun.

*

Castelul de vară al Stefaniei. Văduva moştenitoare de tron Stefania, 'şi-a cumpărat la poalele muntelui „Monte Romy“, în apropiere de Mendelpacht, un teritor frumos şi romantic. Aci îşi va zidi un castel de vară în care are de gând să-'şi petreacă partea cea mai însemnată a verii viitoare, fiind de tot încântătoare împregiurimea.

*

Loialitatea către tron pedepsită. Sub titlu de mai sus „Tribuna“ scrie: Este cunoscut casul Românilor din Şomcuta mare. Se ştie cum vre-o 6 fruntaşi de acolo au fost pedepsiţi cu amenda de câte 50 fl, pentru-că în anul milleniului, la 8 Iunie, ziua încoronărei M. Sale, au aranjat un conduct omagial şi au cântat cântecul: Doamne ţine şi protege patria şi pe împărat.

In contra acestei repugnante sentenţe s'a dat recurs. Dar' fără resultat.

N'a fost însă destul!

Doi dintre cei 6 fruntaşi, domnii Nicolae Nilvan şi Vasilie Dragoş, sunt advocaţi.

Aceşti domni au fost traşi la răspundere şi de către camera advocaţială din Sătmar.

In 4 Dec. n. s'a enunţat judecata camerei şi advocaţii români au fost pedepsiţi de nou cu câte 209 fl amendă.

Astel în scurtă vreme 650 fl. au trebuit să plătească Românii din Şomcuta pentru loialitatea lor către tron.

*

Inchiderea şcoalei române din Ciucea. Citim în „Tribuna“: Şcoala română gr.-cat. din Ciucea a fost închisă cu forţa pentru-ca Românii să fie siliţi a-'şi da copii la şcoala de stat. Aceasta din urmă neavând elevi, un post de învăţător s'a casat. Pentru-ca să nu rămână dascălul maghiar de pagubă, *solgăbirăul a închis şcoala românească şi a poruncit Românilor, că pe 14 l c. toţi să-'şi ducă copiii la şcoala ungurească şi să-'i înscie acolo.* Poporul este iritat la culme. Ţăranii zic, că vor să-'i facă Unguri. Preotul român I. Truţa s'a luptat brav contra volnicoşilor sbiri ungureşti, dar' fără succes. Câţiva prăpăditi şi decăzuţi indivizi, beţivi sunt cumpăraţi de Unguri şi fac intrigi. Se pare că un coflict e inevitabil.

*

Trist. „Veteranul“ tribun care odinioară a purtat sabie, ear' în „Gazeta“ scrisese nu de mult ca o babă rea şi guralivă, a ajuns acum în... „Dreptatea“ să scrie ca un ordinar pamfletar, calomniând într'un chip desgustător. A inceput cu venerabilul şi tuturor iubitul Diamandi Manole, urmând apoi cu dl G. B. Pop, se opreşte la noi. Nu răspundem la nimic, căci ce să răspunzi la un om de care ţi-e milă? Şi nouă ne este milă văzând pe tribunul d'odinioară căzut într'un hal încât nici „Gazeta“ nu-'i mai găzdueşte prosa, ci azi mâne ajunge la... „Controla“.

*

Urmaşul baronului Sterneck a fost numit viceadmiralul *Spaun.* In cercuri marinare această numire este primită cu multă satisfacţie, deoare-ce el este înzestrat cu cunoştinţe vaste şi face parte din ceata eroilor dela Lissa. El s'a născut în Viena.

*

Fetiţă curagioasă. In Peebla o fetiţă de 9 ani a adresat presidentului republicei Mexico, *Diaz* următoarea scrisoare: „Mama mea 'mi-a închis păpuşa cu toate că eu n'am făcut nici un rău. Vă rog să dispuneţi ca să 'mi-se redea păpuşa“. Nu peste mult a sosit dela president un pachet pe seama fetiţei în care pe lângă o păpuşă frumoasă mai era şi un bilet alăturat. Biletul era de următorul cuprins: „Dacă fetiţa mică se va purta bine mama nu va avea de ce să închidă păpuşa. Părinţii abia mai târziu au aflat despre cutezanţa fetiţei şi printr'o scrisoare au cerut scuze presidentului. Secretarul presidentului a răspuns, că episodul acesta a făcut pe president să ridă din tot sufletul şi deloc nu e supărat pentru cele întêmplate.

*

Atentat contra unui tren accelerat. Din Paris se telegrafiază, că Duminecă la 12 c. un făcător de rele a tras mai multe focuri asupra trenului accelerat ce pleca din Paris spre Bruxella. Trei călători din cl I au fost greu răniţi.

Conspectul *medicamentelor şi specialităţilor igienice întrebuinţate cu succese foarte bune în* **„Institutul Kneippian“** *din Oraviţa, trimite fie-cui gratis şi franco* **Dr. Iulius Schopper, Oravicza,** *Krassó Szörény.*

FELURIMI.

Trenurile în Londra. — Mişcarea trenurilor în capitala Angliei este considerabilă. După „Journal des Transports“ 2000 trenuri părăsesc gările marelui oraş la fiecare 24 de ore. Intre 10 ore dimineaţa şi 10 ore seara, 1600 trenuri pleacă în fiecare zi, pentru a face diferite curse în interiorul oraşului, ceea-ce represintă peste 120 de trenuri pe cias sau 2 trenuri pe minută nesocotindu-se tramvaiurile cu abur. cari circulă în oraş. Din 2200 de trenuri zilnice 1750 deservează populaţia pe o rază de 48 kilometri; 15 trenuri pentru Scoţia şi Irlanda şi 16 pentru continent; 312 trenuri pleacă din Victoria street, 321 din Liverpool street şi 395 din Broad street.

*

Emigrarea din Italia. După cifrele date de *„Gazzetta Ufficiale“* din Roma, emigraţiunea italiană în 1896 a fost superioară celei din 1895; pe când în această perioadă a fost de 293.181 indivizi, în 1896 s'a urcat la 306.093.

Numai în Brasilia au plecat, în 1897 97.324 de supuşi italieni.

In republica Argentina s'au dus în 1896 75.024 emigranţi, contra 41.203 în 1895, ear' în Statele-Unite au emigrat în 1896 68.060 de Italieni, contra 44.083 în decursul anului 1895.

HAZ.

Definiţia sărutatului.

Zarzavagiul: Sărutatul furat e unica poamă pentru care te expui bucuros să primeşti o palmă.

Jurisconsultul: Sărutatul nu e nimic căci nu se poate privi nici ca servitute nici ca obligaţiune. Sărutatul numai ca donaţiune între vii poate să aibă înţeles.

Naturalistul: Două antipoluri împreunate din care iese o scântee electrică: amorul.

Moralistul: Sărutatul e un semn de comunism al vieţei, deci numai între căsatoriţi poate avea loc.

Medicul: Sărutatul e o mişcare a muşchilor labiali prin care buzele se strâng, apoi pe loc se despart, deci e un fel de crampe.

Filosoful: Sărutatul e o împreunare de buze prin care se unesc două diferinţe cantitative, de unde se naşte apoi o identitate obiecto-subiectivă şi realo-ideală.

Anticuarul: Sărutatul e o datină ereditată dela Romani şi Greci, despre a cărei însemnătate adevărată n'avem încă cunoştinţă.

*

Incă o definiţie.

Amorul este o scoală în care omul cel mai cu minte învaţă să fie nebun.

ULTIME ŞTIRI

Contra Ungurilor.

Berlin, 15 Dec.

In şedinţa de eri a Reichstagului s'a urmat o viuă discuţie asupra *toastului rostit de Impăratul la Budapesta.* **Foarte mulţi deputaţi s'au ridicat în contra laudelor ce Impăratul a spus la adresa Ungurilor.**

Discuţia a inceput-o antisemitul *Zimmermann* care şi-a exprimat regretul asupra toastului, zizând: *„Câtă vreme în Ungaria Nemţii sunt apăsaţi,* **nu poate fi vorba de bune relaţiuni cu Ungurii“.**

Şi mai aspru a vorbit *Hochenburg.*

El a zis: **„Păcat că centrul de importanţă al monarchiei austriace a devenit Budapesta şi că acolo Impăratul Germaniei a declarat, spre bucuria Ungurilor, de erou maghiar pe Croatul Zrinyi. La 1848 Ungurii au batjocorit şi umilit casa de Habsburg. Toastul Impăratului a făcut insuportabilă viaţa Germanilor din Ungaria.“**

Editor: **Aurel Popovici-Barcianu.**
Redactor responsabil: **Ioan Russu Sirianu.**

Bibliografie.

*

A eşit de sub tipar! **„Gramatica Română** *pentru învĕţămêntul secundar* de *Ioan Petran*, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Preţul 60 cr. se poate căpăta şi al administraţia „Tribuna Poporului."

*

A apărut şi se află de vânzare la administraţiunea foii noastre **„Abecedar ilustrat"** compus pe basa principiilor pedagogice moderne de învĕţătorii; Iosif *Moldovan*, Nic. *Ştefu*, Iuliu *Grofşoreun*, Nic. *Boscaiu* şi Petru *Vancu*. Preţul unui exemplar 20 cr. cumpĕrătorii capătă rabatul cuvenit.

*

„Liturgia Sfântului Ioan Cristostom" culeasă, aleasă şi întocmită pe basa melodiilor vechi bisericeşti, pentru corul şcolarilor pe două voci — sopran şi alt — de *Nicolae Stefu* învĕţător în Arad. Preţul unui exemplar 2 coroane. Se poate comanda dela autorul şi administraţiunea foii noastre.

*

Din **„Biblioteca Noastră"** de sub direcţiunea dlui *Enea Hodoş* în *Caransebeş* a apărut Nr. 6 **„Dela Sate"** piesă poporală în 4 acte, în dialect bănăţan de N. Macovişteanu. Piesa e scrisă pentru societăţi de diletanţi şi pentru cei-ce se ocupă cu studiul graiului bănăţenesc.

„Biblioteca Noastră" apare în fie care lună. Un numĕr 14 cr., o serie de 5 numere 70 cr., 10 numere 1 fl. 40 cr.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. S. Secula, „Realităţi şi Visări", novelete. — Nr. 2. Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad", cerc. istorică. — Nr. 3. şi 4. G. Coşbuc, „Versuri şi Proză". — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese", (sub presă). — Nr. 6. N. Macovişteanu, „Dela Sate", piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoş, „Intocmai!" comedie tr. (sub presă). —

„Leggende latine", racconti e versioni dal ruméno, dallo spagnuolo dal provenzale de *Louis de Sarran D'Alard*, *Palermo*. Un volum maro, elegant, care cuprind şi traducerea în italieneşte a unei legende de marele nostru literat *A. V. Urechiă*.

— *„Foaia pentru toţi"*, revistă literară sĕptĕmânală, apare sub direcţia dlui *D. Stâncescu*, literatul bine cunoscut. Numĕrul 48, ca şi celelalte, are mai multe ilustraţiuni interesante şi un cuprins foarte instructiv.

— *„Albina"*, revistă populară, apare sub direcţia unui comitet compus din profesori şi institutori distinşi.

Eată sumarul: M. S. Regina: Discurs rostit la Iaşi. — Carmen Sylva: Cugetări. — Dr. Tadem: Febra tifoidă. — Petre Petrescu: Peştera lui Vucul. — E. S.: Rĕspuns la scrisoarea dlui Rădulescu Motru. — Ionescu Candid: Foloasele asociaţiei. — Gh. Adamescu: Convorbiri cu vecinul meu Niţă: Deschiderea camerelor. — P. I. Stroescu: Călătoria lui Nansen. — X.: Ogarul, copoiul şi iepurele. — Rădulescu-Codin: Braşoave poporane. — P. G.: Publicaţiuni noue. — Sfaturi practice. — Cronica agricolă. — Cronica financiară. — Rĕspunsuri la ghicitori. — Intrebări şi probleme. — Adres către redacţie. — Informaţiuni. — Posta redacţiei. — *Ilustraţiuni are:* Carmen Sylva. — M. S. Regina în bibliotecă. — Nansen atacat de morse.

*

— *Călindarul* revistei *„Lumea Ilustrată"*, pe anul 1898. Fără îndoeală că este cel mai frumos călindar ce am primit. Are o mulţime de gravuri, între altele toţi deputaţii din camera română, apoi intâlnirea Domnului Carol I. cu Osman-paşa la Plevna etc. etc. — Costă 60 cr.

*

„Istoria universală" pentru şcoalele secundare de *Vasilie Goldiş*, profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Braşov. 1897. Preţul 1 fl. 50 cr.

Nouă băcănie de coloniale şi delicatese

Am onoare a aduce la cunoştinţa P. T. public că din prăvălia Dlui **Éles Ármin** unde în decurs de mai mulţi ani am fost aplicat de conducĕtor, am eşit şi în *localitatea Băncei Agrare din edificiul* **„Hotelului Central"**, *vis-à-vis de casa comitatensă* am deschis

BĂCĂNIE

de

coloniale, delicatese, vin, rom şi teea.

Nr. la telefon 344

Toată nisuinţa mea va fi a câştiga preţioasa încredere a P. T. public prin servirea promptă pe lângă cele mai moderate preţuri, a articolilor de cea mai bună calitate.

Pentru bunăvoinţa arătată până acuma faţă de mine exprim mulţumită şi rog a fi onorat cu aceeaşi încredere şi pe viitor.

Cu toată stima

[114] 4—4

IULIU LAZAR.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Valabil dela 1 Octomvrie 1897. **MERSUL TRENURILOR** Valabil dela 1 Octomvrie 1897.

Arad—Budapesta.

	d. m.	a. m.	seara
Arad, pleacă	4.21	11.20	9.35
Sofronya	—.—	11.36	9.53
Curtici	—.—	11.49	10.07
Lökösháza	—.—	12.05	10.25
Chitighaz	5.04	12.28	10.54
Claba	5 26	1.19	11.39
Szolnok	7.32	4.14	2.49
Budapesta, soseşte	9.40 seara	7.20 seara.	6.10 dim.

Budapesta—Arad.

	dim.	dim.	seara
Budapesta, pleacă	6.45	8.05	10.—
Szolnok	8.54	11.07	1.30
Claba	10.49	2.23	4.32
Chitighaz	11.07	2.54	5.08
Lökösháza	—.—	3.12	5.21
Curtici	—.—	3.28	5.38
Sofronya	—:—	3.40	5.50
Arad, soseşte	11.51	3.55 d. a.	6.05 dim.

Arad—Teiuş.

	d. m.	d. m.	dim.
Arad, pleacă	12.11	4.30	6.30
Glogovaţ	—	4.42	6.41
Gyorok	—	5.03	7.01
Pauliş	—	5.14	7.12
Radna-Lipova	12.50	5.35	7.29
Conop	—	5.57	7.51
Bĕrzava	—	6.13	8.07
Totvărădia	—	6.39	8.29
Soborşin	1.46	6.58	8.47
Zam	2.05	7.27	9.16
Gurasada	—	7.53	9.42
Ilia	2.28	8.08	9.58
Branicica	—	8.26	10.16
Deva	2.54	8.52	10.42
Simeria (Piski)	3.12	9.06	11.11
Orăştia	3.31	9.52	11.36
Şibot	—	10.16	11.57
Vinţul-de-jos	4.—	10.40	12.19
Alba-Iulia	4.26	11.01	12.32
Teiuş, soseşte	—	11.30	1-05

Teiuş—Arad.

	a. m.	dim.	d. m.
Teiuş, pleacă	—	3.43	2.—
Alba-Iulia	11.13	4.17	2.33
Vinţul-de-jos	11.40	4.34	2.49
Jibot	—	4.55	3.10
Orăştia	12.12	5.19	3.31
Simeria (Piski)	1.02	6.05	4.10
Deva	1.14	6.20	4.25
Branicica	—	6.43	4.49
Ilia	1.40	7.06	5.13
Gurasada	—	7.16	5.23
Zam	2.05	7.41	5.50
Soborşin	2.31	8.15	6.25
Totvărădia	—	8.31	6.41
Bĕrzava	—	8.57	7.05
Conop	—	9.15	7.22
Radna-Lipova	3.27	9.45	7.54
Pauliş	—	10.—	8.10
Gyoroď	—	10.14	8.22
Glogovaţ	—	10.38	8.43
Arad, soseşte	4.06	10.50	8.55 séra

Arad—Ciaba—Oradea-mare.

	dim.	a. m.	seara
Arad, pleacă	5.10	11.20	9-35
Sofronya	5.25	11.36	9.53
Curtici	5.39	11.49	10.07
Lökösháza	5.56	12.05	10.25
Chitighaz	6.13	12.28	10.54
Claba, soseşte	6.40	12.54	11.24
Claba, pleacă	7.—	2.33	4.50 dim.
Giula	7,27	3.05	5.26
Sarkad	7.47	3.27	5.56
Nagy-Szalonta	8.23	4.10	6.47
Cefa	8.42	4.34	7.18
Leş	9,04	5.—	7,51
Oradea-mare, sos.	9.32	5.30	8.31

Oradea-mare—Claba—Arad.

	a. m.	d. m.	seara
Oradea-mare pleacă	10.20	4.25	7.30
Leş	10'48	4.56	8.06
Cefa	11.03	5.12	8.29
Nagy-Szalonta	11.26	5.37	9.08
Sarkad	11.57	6.09	9.51
Giula	12.21	6.34	10.21
Claba, soseşte	12.42	6.56	10.50
Claba, pleacă	2.23	7.09	4.32 dim.
Chitighaz	2.54	7.47	5.03
Lökösháza	3.12	8.13	5.21
Curtici	3.28	8.36	5.38
Sofronya	3.40	8.52	5.50
Arad, soseşte	3.55 d. m.	9.10 seara.	6.05

Arad—Timişoara.

	dim.	a. m.	seara
Arad pleacă	6.20	11.25	5.—
Aradul-nou	6.31	11.38	5.21
Németságh	6.49	11.56	5.47
Vinga	7.08	12.15	6.14
Orcifalva	7.20	12.27	6.34
Mercifalva	7.31	12.38	6.52
St.-Andrei	7.43	12.51	7.12
Timisoara soseşte	8.01	1.10	7.39

Timişoara—Arad.

	dim.	d. m.	seara
Timişoara, pleacă	8.20	2.—	9.10
St.-Andrei	8.46	2,19	9.29
Mercifalva	9.04	2.33	9.43
Orcifalva	9.19	2.44	9.54
Vinga	9.42	3.01	10.11
Németságh	10.—	3.16	10.26
Aradul-nou	10.30	3.34	10.45
Arad, soseşte	10.43	3.44	10.55

Arad—Seghedin

	dim.	a. m.	d. m.
Arad, pleacă	4,45	8.55	4.10
Pecica	5.29	9.30	5.07
Bătania	5.59	9.53	5.47
Mezöhegyes	7.—	10.32	6.50
Csanád-Palota	7.21	10.51	7.13
Nădlac	7.36	11.05	7.32
Cianadul-ung.	7.50	11.17	7.47
Apátfalva	7.58	11.25	7.58
Makó	8.21	11.47	8.40
Seghedin soseşte	9.-7	12.51	10.01 séra

Seghedin—Arad

	d. m.	seara	dim.
Seghedin, pleacă	2.19	6.10	3.08
Makó	3.32	7-34	5.—
Apátfalva	3.52	7.57	5.24
Cianadul-ung.	4.01	8.04	5.32
Nădlac	4.18	8.18	5.50
Csanád-Palota	4.36	8.32	6.09
Mezöhegyes	5.15	8.57	6.55
Batania	5.44	9.29	7.34
Pecica	6.06	9.52	8-05
Arad, soseşte.	6.39	10,25	8.48

Arad—Brad.

	dim.	d. m.	a. m.
Arad pleacă	6.25	5.10	11.52
Ötvenes	6.44	5.29	12.13
Zimánd-Ujfalu	6.51	5.36	12.21
Uj-Szt-Anna	7.15	5.59	12.48
Chirechiu	7.23	6.07	12.56
Şiria (Világos)	7.39	6.23	1.15
Musca Măderat	7.46	6.30	1.22
Pâncota	7.54	6.39	1.36
Seleuş	8.—	6.45	1.43
Ternova-Cheriu	8.14	6.59	1.59
Mocrea (Apatelek)	8.26	7.11	2.13
Boroş-Ineu	8.42	7.27	2.27
Tamand	8.57	7.42	2.45
Bocsig-Bel	9.04	7.49	2,54
Repsig	9.14	7.59	3.07
Cornişti-Bĕrza	9.21	8.06	3.16
Boroş-Şebeş-Buteni	9.34	8.19	3.39
Cociuba-Căcărău	9.43	8.34	3.59
Almaş-Cil	10.—	8.45	4.12
Bonţeşti	10.10	8.55	4.23
Gurahonţ-Iosăşel	10.23	9.08	4.38
Gura-văi	10.33	9.18	4.52
Aciuţa	10.39	9.24	4.58
Talaciu	10.49	9.34	5.11
Hălmagiu-Cincu	0.58	9.43	5.24
Hălmagiu	11.13	9.58	5.44
Baia-de-Criş	11.50	10.35	6.25
Brad soseşte	12.04	10.49	6.41

Brad—Arad.

	dim.	d. m.	dim.
Brad, pleacă	2.24	1.08	4.15
Baia-de-Criş	2.39	1.23	4.32
Hălmagiu	3.16	2.—	5.14
Hălmagiu-Cincu	3.31	2.15	5.33
Talaciu	3.39	2.23	5.45
Aciuţa	3.50	2.34	5.59
Gura-văi	3.55	2.39	6.04
Gurahonţ-Iosăşel	4.12	2.56	6.30
Bonţeşti	4.18	3.02	6.37
Almaş-Cil	4,29	3.13	6.49
Cociuba-Căcărău	4.39	3.23	7.01
Boroş-Şebeş-Buteni	4.57	3.41	7.24
Cornişti-Bĕrza	5.07	3.51	7.37
Repsig	5.15	3.59	7.47
Bocsig-Bel	5.25	4.09	8.—
Tamand	5.31	4.15	8.08
Boroş-Ineu	5.53	4.37	8.36
Mocrea	6.03	4.47	8.48

	dim.	d. m.	dim.
Ternova-Cheriu	6.15	4.59	9.02
Seleuş	6.28	5.12	9.17
Pâncota	6.37	5.21	9.26
Musca-Măderat	6.44	5.28	9.33
Şiria	6.52	5.36	9.40
Chirechiu	7.06	5.50	9,57
Uj-Szt-Anna	7.21	6.03	10.10
Zimánd-Ujfalu	7.39	6.21	10.30
Ötvenes	7.45	6.26	10.39
Arad, soseşte	8.03	6.44	11.—

St.-Ana—Chitighaz.

	d. m.	seara	dim.
St.-Ana, pleacă	3,25	6,30	8,—
Şimand	3.53	7,02	8,26
Chişineu-Erdeij	4,30	7,48	9,02
Socodor	4,43	8,—	9,16
Şicleu	—	8.15	9.29
Otlaca	—	8,29	9,42
Elek	5,20	8,45	9,58
Chitighaz, soseşte	5,35	9,—	10,12

Chitighaz—St.-Ana.

	dim.	d. m.	dim.
Chitighaz, pleacă	5,13	3,10	9,41
Elek	5,25	3,31	10,04
Otlaca	5,35	3,44	—
Şicleu	5.45	3.58	—
Socodor	5,56	4,14	10,47
Chişineu-Erdeij	6,17	4,44	11,15
Şimand	6,38	5,15	11,42
St.-Anna, soseşte	7,—	5,45	12,08

Boroş-Şebeş—Moneasa.

	a. m.
Boroşsebeş-Buteni, pleacă	9.45
Selăgeni-Prăzeşti	10.—
Bohani	10.18
Dezna	10.35
Ravna	10.50
Moneasa	11.—
Băile Moneasa	11.40
Menyháza, soseşte	11.41

Moneasa—Boroş-Şebeş.

	d. m.
Menyháza, pleacă	1.50
Băile-Moneasa	1.58
Moneasa	2.05
Ravna	2.15
Dezna	2.35
Bohani	2.47
Selăgeni-Prăzeşti	3.05
Boroş-Şebeş-Buteni	3.20

Boroş-Ineu—Cermeiu.

	d. m.	seara
Boroş-Ineu	8.50	7.35
Cermeiu	9.40	8.25

Cermeiu—Boroş-Ineu.

	dim.	d. m.
Cermeiu	4.50	3.50
Boroş-Ineu	5,40	4.30

Tipografia „Tribuna Poporului" Aurel Popovici-Barcianu în Arad.